

M. BLIND

1964.

C

C

van de Leiden v.d. Grote Cie
(B.V.)

Vertrouwelijk, lievelij

het is de een, U.H.E.P. concept

te doen toekomen van
een brief van heer. Blom en
" " " " het is een kans
de heer Bakker.

Malin dinsdag 10
november a.s. te 13 uur
een bericht van U ter griffie
is ontvangen, zal deszelfs
worden aangewomen, dat U
zich met de concepten hebt
verreijft be griffie der Cie met

91403

Afschrift van briefje BVD Cie

's-Gravenhage, 6 februari 1964.

Aan Mevrouw Blind,
Kattenburgerstraat 4^{III}
AMSTERDAM

Geachte Mevrouw Blind,

Hierbij heb ik de eor U mede te delen, dat het lid der Kamer, de heer Bakker, mij reeds enige tijd geleden mededeelde dat U bereid zou zijn aan de vaste Commissie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal voor de B.V.B. zowel schriftelijk als mondeling verklaringen af te leggen over chantage op U gepleegd door - naar U verzoekt - iemand van de B.V.B..

De Commissie, waarvan ik Voorzitter ben, heeft besloten U in de gelegenheid te stellen, Uw klachten mondeling uiteen te zetten op een door de Commissie nader te bepalen tijdstip. Het wil mij voor een goede gang van zaken overigens dienstig voorkomen, dat U de Commissie vooraf schriftelijk inlicht, zodat ik U verzoek mij een schriftelijke verklaring te willen doen toekomen.

Hoogachtend,

V
(Dr. A. Vondeling)

Voorzitter der Commissie.

De afchrift geronden aan
de heer Bakker

Blind - 12-3/64

Amsterdam, 5 maart 1964

Aan Prof. Dr. Ir. A. Vondeling
Harlingersingel 13
L e e u w a r d e n . -

Geachte Heer Vondeling,

In antwoord op Uw brief van 19 februari 1964 deel ik U het volgende mede.

Tot goed begrip vermeld ik dat ik destijds een reis naar Zuid-Afrika heb gemaakt om mijn zuster te bezoeken. De datum waarop ik door een BVDer ben aangesproken, kan ik niet precies opgeven, ik weet wel dat het een van de laatste dagen in de week was.

Toen ik, na gestopt te hebben voor het zebrapad op het Waterlooplein/hoek Muiderstraat, weer wilde doorrijden, sprak een mij onbekende heer mij bij mijn naam aan. Nadat hij zich op mijn verzoek had voorgesteld, vertelde hij dat hij mij wenste te spreken over mijn reis naar Afrika, en het eventueel verband met het reisverslag van een Rotterdamse huisvrouw dat in De Waarheid gepubliceerd was.

Zijn verzoek om ergens een kopje koffie te drinken heb ik afgeslagen en daar deze heer niet bij mij thuis het gesprek wilde voortzetten, bleven we op straat staan praten. Hij haalde het bewuste krantenartikel uit zijn zak en zei dat mijn zuster in Afrika daar wel kwaad mee kon. Omdat dit gesprek mij irriteerde, maakte ik aanstalten om weg te gaan. Dit ziende, ging hij over op een ander onderwerp. Hij wist dat ik bij Felix Meritis werkte en wilde weten wat daar also gebeurde. Toen vertelde hij dat hij van de BVD was en bevestigde dat het daardoor o.a. zo lang geduurd had voor ik de papieren voor mijn reis naar Afrika had ontvangen.

Hij probeerde nog een afspraak te maken (maar daar mochten mijn man en de partij niets van weten) en omdat ik hem uit de tent wilde lokken, deed ik alsof ik op de afspraak wilde ingaan. Nadat we een afspraak voor samenkomst hadden gemaakt (op woensdagavond 8 uur Prins Hendrikkade bij de kegelbanen) bood hij me aan een vergoeding van f 70.- per maand te geven als ik hem inlichtingen verschafte over alles wat in Felix Meritis plaats vond.

Met mijn man ben ik naar de afgesproken plaats gegaan, maar heb de man niet gezien.

Veertien dagen later stopte ik met de fiets op het Kadijksplein en toen kwam de man, die bij het Zeemanshuis naar me had staan wuiven en daardoor mijn aandacht had getrokken, naar me toe en probeerde me aan te houden. Ik riep hem toe: "Mijn man en de partij weten alles" en ben toen doorgefietst.

Ik ben bereid een en ander nog persoonlijk toe te lichten en zou de persoon van foto's kunnen herkennen.

Hoogachtend,

M. Blind Geiger

Mevr. M. Blind
Gr. Kattenburgerstr. 104''''
A m s t e r d a m . -

W.D.
weet waar

W.D.
meer blinde sp.

W.D.
weet waar

W.D.
in praxis
W.D.
alles de man

W.D.
2

Afschrift bestemd voor de leden van
de vaste Commissie voor de B.V.D.

Aan Prof.Dr.Ir.A.Vondeling
Harlingersingel 15,
Leeuwarden

Amsterdam, 5 maart 1964.

Geachte Heer Vondeling,

In antwoord op Uw brief van 19 februari 1964 deel ik U het volgende mede.

Tot goed begrip vermeld ik dat ik destijds een reis naar Zuid-Afrika heb gemaakt om mijn zuster te bezoeken. De datum waarop ik door een BVDer ben aangesproken, kan ik niet precies opgeven, ik weet wel dat het een van de laatste dagen in de week was.

Toen ik, na gestopt te hebben voor het zebrapad op het Waterlooplein/hoek Muiderstraat, weer wilde doorrijden, sprak een mij onbekende heer mij bij mijn naam aan. Nadat hij zich op mijn verzoek had voorgesteld, vertelde hij dat hij mij wenste te spreken over mijn reis naar Afrika, en het eventueel verband met het reisverslag van een Rotterdamse huisvrouw dat in de Waarheid gepubliceerd was.

Zijn verzoek om ergens een kopje koffie te drinken heb ik afgeslagen, en daar deze heer niet bij mij thuis het gesprek wilde voortzetten, bleven we op straat staan praten. Hij haalde het bewuste krantenartikel uit zijn zak en zei dat mijn zuster in Afrika daar wel kwaad mee kon. Omdat dit gesprek mij irriteerde, maakte ik aanstalten om weg te gaan. Dit ziende, ging hij over op een ander onderwerp. Hij wist dat ik bij Felix Meritis werkte en wilde weten wat daar alzo gebeurde. Toen vertelde hij dat hij van de BVD was en bevestigde dat het daardoor o.a. zo lang geduurd had voor ik de papieren voor mijn reis naar Afrika had ontvangen.

Hij probeerde nog een afspraak te maken (maar daar mochten mijn man en de partij niets van weten) en omdat ik hem uit de tent wilde lokken, deed ik alsof ik op de afspraak wilde ingaan. Nadat we een afspraak voor een samenkomst hadden gemaakt (op woensdagavond 8 uur Prins Hendrikkade bij de kegelbaan) bood hij me aan een vergoeding van f.70,- per maand te geven als ik hem inlichtingen verschafte over alles wat in Felix Meritis plaats vond.

Met mijn man ben ik naar de afgesproken plaats gegaan, maar heb de man niet gezien.

Veertien dagen later stopte ik met de fiets op het Kadijksplein en toen kwam de man, die bij het Zeemanshuis naar me had staan wuiven en daardoor mijn aandacht had getrokken, naar me toe en probeerde me aan te houden. Ik riep hem toe: "Mijn man en de partij weten alles" en ben toen doorgefietst.

Ik ben bereid een en ander nog persoonlijk toe te lichten en zou de persoon van foto's kunnen herkennen.

Mevr. M. Blind,
Gr. Kattenburgerstr. 104
Amsterdam.

Hoogachtend,
w.g. M. Blind-Geiger

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

*aan de leden
11 juni 1964*

AAN de heer Mr.W.Koops
Commies-Griffier bij de Tweede
Kamer der Staten-Generaal,
(vaste commissie voor de Binnen-
landse Veiligheidsdienst)
Binnenhof 1a.

Bijlagen: 6

Uw brief van:

Directie

Hoofdafd.

Afd. KABINET

Nr. 53706

Onderwerp: M.Blind-Geiger

's-Gravenhage, 9 juni 1964.

VERTROUWELIJK

Naar aanleiding van het mij in afschrift
toegezonden schrijven van Mevrouw M.Blind-
Geiger van 5 maart j.l. doe ik hieronder volgen
hetgeen het Hoofd van de Binnenlandse Veilig-
heidsdienst mij mededeelde:

De brief van Mevrouw Blind-Geiger van
5 maart j.l. wijkt af van hetgeen mij terzake is
gerapporteerd.

Mevrouw Blind is op 21 juni 1963 even na
6 uur n.m. door een van mijn ambtenaren bij haar
naam aangesproken op de door haar aangeduide
plaats.

In tegenstelling tot wat Mevrouw Blind in
de tweede alinea stelt heeft deze ambtenaar zich
niet aan haar bekend gemaakt, aangezien zij hem
niet naar zijn identiteit heeft gevraagd.

De ambtenaar bracht het onderhavige, als
bijlage hierbij gevoegde, "Waarheid"-artikel over
de rassenscheidingervaringen van Mevrouw Blind
in Zuid-Afrika ter sprake, nadat zij hem spontaan
had medegedeeld van haar werk in Felix Meritis
op weg te zijn naar huis.

Toen de ambtenaar het "Waarheid"-artikel
ter sprake bracht en medeelde belangstelling te
hebben voor haar reiservaringen in Zuid-Afrika,

- gaf -

VERTROUWELIJK

Geadresseerde:
de heer Mr.W.Koops

Afd.
KABINET

Nr.
53706

Blad nr.
2

VERTROUWELIJK

gaf Mevrouw Blind te kennen het bewuste artikel niet te hebben gelezen daar zij van mening was dat het voor haar geen nieuws zou bevatten.

Mevrouw Blind schrijft in de derde alinea dat de ambtenaar opmerkte dat haar zuster in Afrika "wel eens kwaad kon" met dit artikel.

Deze mogelijkheid is echter door Mevrouw Blind zelf gesteld in de loop van het met een zekere vertrouwelijkheid gevoerde gesprek.

Op een gegeven moment stelde zij de ambtenaar namelijk de vraag of hij het artikel gelezen had en of er misschien iets in had gestaan dat kwaad kon voor haar zwager en zuster in Zuid-Afrika.

Haar is ten antwoord gegeven dat haar bezorgdheid begrijpelijk was, gezien de in Zuid-Afrika gangbare mening over de rassenscheiding.

Tevens is toen gewezen op de onbehoorlijke handelwijze van de redactie van "De Waarheid" die het propagandabelang liet prevaleren boven het familiebelang, namelijk door de reiservaringen toe te schrijven aan een Nederlandse huisvrouw op bezoek bij kennissen of familie in Zuid-Afrika, wetende of kunnende vermoeden dat de Zuid-Afrikaanse autoriteiten haar familieden hiervoor aansprakelijk zouden kunnen stellen.

Mevrouw Blind was het met deze zienswijze eens en zij toonde zich duidelijk verontwaardigd over "wat die jongens daar bij de krant haar hadden gelapt".

Zij deelde in dit verband nog mede dat de redactie van het communistische weekblad "Uilenspiegel" van plan was haar ervaringen te publiceren doch dat zij daar nu een stokje voor zou steken.

Zij wilde dit geval verder bespreken, doch daar op dat moment de tijd ontbrak in verband met huishoudelijke plichten, werd een afspraak gemaakt voor woensdag 26-6-1963.

Hierbij merkt de ambtenaar op dat het gesprek met Mevrouw Blind heeft gehandeld over het "Waarheid"-artikel en haar reiservaringen.

Het gestelde in de tweede helft van de derde alinea t.w. belangstelling voor haar werkzaamheden in

- Felix -

VERTROUWELIJK

Geadresseerde:
de heer Mr.W.Koops

Afd.
KABINET

Nr.
53706

Blad nr.
3

VERTROUWELIJK

Felix Meritis, het zich bekend maken als BVD-ambtenaar en het zinspelen op enig verband tussen het bovenstaande en het lang uitblijven van haar reispapieren wordt door de betrokken ambtenaar ontkend.

Ten aanzien van de laatste zinsnede van de vierde alinea wordt gerapporteerd dat bij deze ontmoeting van enig geldelijk aanbod geen sprake is geweest.

In de vijfde alinea zegt Mevrouw Blind dat zij op 26-6- vergeefs met haar man op de ontmoetingsplaats is geweest.

Dezerzijds is op 26-6 geconstateerd dat de heer Blind zich in de omgeving van de ontmoetingsplaats ophield doch Mevrouw Blind is op de afgesproken tijd niet verschenen.

Twee dagen later, en niet zoals Mevrouw Blind stelt, twee weken later, heeft dezelfde ambtenaar haar wederom op straat aangesproken, inderdaad op het Kadijksplein, doch zij weerde een gesprek af met de woorden: "Nee, ik kom niet, mijn man wil het niet."

Beide ontmoetingen werden geobserveerd door een volgploeg van de Dienst, wier verslag wat de uiterlijke waarneming betreft geheel strookt met hetgeen de contactambtenaar rapporteerde.

Ik moge Uwe Excellentie er nog op wijzen, dat de betrokken ambtenaar ten stelligste ontkent enige belangstelling voor Felix Meritis te hebben getoond. De brief van Mevrouw Blind levert weinig gronden voor de beschuldiging die door de heer Bakker in de Kamer werd uitgesproken. Het gehouden interne onderzoek heeft ook niets aan het licht gebracht dat die beschuldiging zou rechtvaardigen.

Ik zou er geen bezwaar tegen hebben, dat de Kamercommissie, die Mevrouw Blind voor een onderhoud uitnodigde, de betrokken contactambtenaar zou horen.

Ik moge u verzoeken de Voorzitter en de leden der vaste Commissie voor de B.V.D. overeenkomstig het bovenstaande in te lichten.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

VERTROUWELIJK

Rotterdamse
op bezoek
bij Verwoerd

Vlucht naar Kaapstad

KOLONIALEN KOPEN ER GEEN HUIS MEER

(Van een onzer verslaggevers)

„In Zuid-Afrika zijn nog maar weinig blanken die een huis willen kopen — kun je niet meenemen als je het land uit wil. En als alle blanken weg willen niks meer waard. Dat was in Rhodesië ook zo.

Ik heb van die lui horen praten. Dertig pond konden ze krijgen — dat is dertig tientjes — voor een prachtige villa met stoffering, meubilair en alles erin. Want dat vertellen ze me zelf — ze lopen er weg als witjes, die blanken. En het liefst helemaal door Zuid-Afrika heen naar het zuidelijkste puntje, naar Kaapstad.

Ik heb ze wel horen praten, die vluchtelingen. De zenuwen hadden ze voor wat er toen — zo rond de kerst — net in Congo en Katanga gebeurde. Ze kopen nooit meer een huis in Afrika.”

Deze onthullende bijzonderheid over de ontbinding van het kolonialisme in Afrika wordt ons verteld door een arbeidersvrouw in Rotterdam, die juist — met haar hart vol anecdotes — van een familiebezoek uit Zuid-Afrika terugkeerde.

Kaffer-armoe mag niet gefotografeerd worden

Het is een fantastisch mooi land. Je weet niet wat je ziet: orchideeën en aaronskalcken, zo groot als je ze hier zelfs in de duurste winkels niet ziet, groeien daar gewoon langs de

door de hele stad, hoor — staat hier een bank met een bordje erop „Blankes” en verderop een bank met het bordje „No Blankes”. Je moet altijd eerst goed kijken waar je gaat zitten. Want je mag als blanke, ook als je best

komt nog: ik moest bij de pakketpost zijn. Dat is een groot loket met één juffrouw er achter, die invulformulieren uitgeeft en stempelt. Maar jawel hoor — apartheid moet er zijn. Er staat een groot houten schiedel aan

zitten, bestust met op een „No Blankes”-bank gaan zitten.

is kroeskop, die vlak achter me naar het loket liep, staat aan de

zwarte in is... Als ik die... ze zou altijd in... het water zit... zodat die blan-... ken er nooit... er in kwamen.
Een keer... we in de

Bij de foto's:
Boven: De Tafelberg bij Kaapstad
Onder: Carnaval.

speelste
zaterdag-
editie

De Waarheid

smeerd, geloof ik. Ze begrijpen je gewoon niet.

Die negers zijn een obsessie voor ze. Ze durven niet alleen in huis te blijven — bang dat een zwarte ze zal overvallen. De kinderen mogen niet alleen de straat op — bang dat een zwarte ze zal overvallen. Paniek als het kleintje, dat achter in de tuin speelt, even zoek is en ze toevallig een kaffer langs de weg zien slapen. Toen ik een brief naar de briefbus aan de overkant van de straat wilde brengen, bleven ze op de stoep staan en me in de gaten houden — want er kon wel eens een zwarte uit de steeg springen, zeiden ze.

De honden zijn er helemaal op afgericht. Als er een zwarte komt, blaffen ze en worden ze gemeen.

„Zomers slaapt zo'n hond vanwege de warmte wel op de stoep. Met je niet denken, dat de melk-jongens dan de flessen voor de deur zet. Nee hoor, ze staan buiten het hek van de tuin, want hij zat vroeger ook gewoon op straat te kaarten. Dat deden die jongens vroeger hier in de buurt als het warm was. Ik weet het nog heel goed, want ik had er altijd de pest in als ik naar het huis van zijn moeder kwam fietsen en ik zag hem weer zitten kaarten. Dan draaide ik me vaak gewoon om en smeerde hem weer. Nou, dat heb ik ze daar ook verteld. Maar ja, het is beter aan de galg ge-

„De kaffers zijn een soort wilde beesten voor die blanken daar. Als ze op straat opgepikt worden, gaan ze ook in een soort kooi, achter op een auto, met gaas er om heen. Heel dik gaas dan.

De gevangenis in Kaapstad staat vlak bij de brandweerkazerne. Blanken blussen er niet namelijk — dat doen de zwarte gevangenen. Er zijn daar door de hitte veel brandjes, vooral langs de rand van de stad.

„Bastaardis”

Oud en nieuw vier je daar buiten in de tuin, want het is gewoon te warm om binnen te zijn. De kinderen lopen in een pyamaatje rond. Wij waren op een groot tuinfeest, bij een rijke kennis, een oude heer.

Ik sta daar bij de tafel met dranken in het gazon, komen er twee negers langs de straat. Ze blijven daar wat oke maar niet komen dichterbij.

terug metenige mannen ze naar binnen en ik denk, die komen ook

Hij zelf komt naast me zitten, toen ze weg waren.

Ik zeg tegen hem: Ik ben het helemaal niet met u eens hoor. Ja, zegt ie, maar ze mogen niet op mijn grond. Tu-tut, zeg ik, uw grond... Welke grond is dan eigenlijk van de negers hier? Natuurlijk vragen we haar wat nu de meeste indruk op haar heeft gemaakt.

„De armoede. Dat is onbeschrijflijk. We reden eens met de trein door een groot onvruchtbaar gebied, waar alleen maar onrusten groeien. Op elk stationnetje zie je horden bedelende kinderep — in vodden en op blote voeten. Ook vrouwen met babies op de arn. Ze bestormen de trein gewoon. Maar als de conducteur naar buiten komt, stuiven ze weg als spreuken. Hij jaagt ze weg.

Ik vroeg hem waarom hij dat deed en ik geef je te raden, wat hij zegt. „Ze hebben het helemaal niet zo arm. Ze doen maar alsof, om de buitenlanders de indruk te geven dat ze het hier slecht hebben. Als ze thuis zijn doen ze hun lompje uit”.

We mochten geen foto's nemen! Daar lette hij scherp op.

Kruisjes bij krotten

Maar bij Kaapstad — en dat is nog een van de rustigste steden in Zuid-Afrika, in Pretoria en Durban moet het veel erger zijn, in Pretoria kun je gewoon op straat een blanke een neger een trap in zijn ledenen zien geven — bij Kaapstad dan, zag ik van die dorpen waarin de Kaffers wonen. Je weet niet wat je ziet!

Krotten zonder ramen en deuren. Van plaatijzer en blikken en kraanten. Ze koken hun eten vaak binnen op een vuurtje, zo op de grond en anders voor het huisje. En treinen

It is geen wonder dat die mensen er ook allemaal zo oud

bergen. Prachtig kun je er op de hele stad en de baai neerkijken. Maar heet! Bloedheet! En boven op de berg nog heter dan beneden.

Er is aan het zuidelijkste puntje van Afrika ook een soort apenrots in het wild. Zijn we naar toe geweest in de auto. Maar ik vond het maar een griezelige geschiedenis. Van die grote harige beesten met vierkante smoeien.

Die kennis van me werd door een van die kringen in haar achterwerk gebeten toen ze er voor het eerst kwam. Maar ze zeiden tegen me, dat als je een stok bij je hebt, ze als de dood voor je zijn.

Apert aan het raam

Toen de auto dan op die plek bleef staan en zij uitstapten, dacht ik bij mezelf: ik blijf zitten, ik moet het eerst maar eens bekijken. Ik zwaai ze nog zo even na, maar dan krijg ik de schrik van m'n leven. Er springt zo'n beest, zo voor me op de motorkap en grinst naar binnen. In een paar tellen zaten er ook een stelletje op het dak.

"Ramen dicht!" schreeuwen ze tegen me. Want die beesten zijn er dol op om bij auto's naar binnen te klauteren. Dan zoeken ze snoepjes en trekken de heleboel stuk en uit elkaar.

"Ik de ramen dicht gedraaid. Maar ja, het is er bloedheet en ik draaide ze even later dus maar weer op een kiertje open. Had je die apen moeten zien. Ze gingen met hun vingers in de spleet aan de ramen hangen. Zat ik daar mooi, met al die apen om me heen.

Toen er een jeep sankwam vloegen ze weg. Ze kennen die jeep. Daar zitten jagers in die soms op ze schieten.

Nee het is een mooi land — insat te warm voor mij om te wonen. Ze zitten er maar de hele dag op de stoep. Want zo in de zomer is het 's morgens om negen uur al te warm om te werken. Dat op de stoep zitten — een stoep is daar een waranda — gaat ook vervelen. En die vrouwen leven er heel anders dan wij. Ramen lappen bijvoorbeeld — doet ze in geen weken.

Maar ze hebben het al wel goed over het algemeen. Het eten en wonen en zo is er bestig goedkoper dan hier en een blanke arbeider begint er al gauw met twaalf, veertien pond in de week, zeiden ze me. Dat is — om te beginnen! — 120 tot 140 gulden. Er zijn er die 25—30 pond verdienen.

Maar de kleurlingen die er werken — die maken vijf of zes pond en de negers nog minder." Zuid-Afrika — het land van Verwoerd en de apartheid. Hoe zou de rassensonderdrukking buiten gesprek kunnen blijven?

Schutting in postkantoor

"Als je een beetje vooruitstrevend bent, kun je best niet aardem in zo'n land. Overal kom je het tegen."

Loop je in een park — Kaapstad heeft grote mooie parken

Dat is me in de bus eens gebeurd. Ik moest hollen om hem te halen en plofte zonder te kijken op de achterste bank naast de ingang neer. Ik zit nog niet — de bank was verder helemaal leeg — of de conducteur tikt me op mijn schouder en vraagt op een bordje wijzend: „Kun je niet lezen? Ne Blankes!"

Kom ik bij het postkantoor. Overal aparte loketjes. Postzegels voor blanken, postzegels voor zwarten. Giro voor blanken, giro voor zwarten. En het mooiste

ene kant en ik aan de andere kant. Voor dezelfde juffrouw en hetzelfde formulier! We konden mekaar zo om de schutting heen aankijken.

Piet kaartte ook

„Zo is het overal. Er is een zwembad voor blanken en een zwembad voor zwarten. En als je op het strand bent — er zijn een paar gemengde stranden — dan zie je daar geen blanken het water in gaan als er eenmaal een

binnen en ik dank die mensen ook een drankje halen. Maar voor ik wat vragen ze kan zeggen komt de heer des huizes er tergend en vloekend — „bastaards, bastaards!" — op af en probeert ze de tuin uit te jagen. Ik was. Per slot van zake ben je nog altijd zijn gast. Hij haalde zelfs zijn hond er bij. Dat was wel een zielege vertoning, want het beest kon alleen nog maar kwijlen — zo oud was ie. Hij moest hem naar die negers toe slepen gewoon. Die lachten hem vierkant uit. Maar ze gingen toch maar weg.

binnen en ik dank die mensen ook een drankje halen. Maar voor ik wat vragen ze kan zeggen komt de heer des huizes er tergend en vloekend — „bastaards, bastaards!" — op af en probeert ze de tuin uit te jagen. Ik was. Per slot van zake ben je nog altijd zijn gast. Hij haalde zelfs zijn hond er bij. Dat was wel een zielege vertoning, want het beest kon alleen nog maar kwijlen — zo oud was ie. Hij moest hem naar die negers toe slepen gewoon. Die lachten hem vierkant uit. Maar ze gingen toch maar weg.

Rosa verrast medische wereld

Haar vingers zien hetzelfde als haar ogen

DE jonge Russische vrouw Rosa Koelesjowa uit Nisjny Tagil kan met haar vingers „zien", zoals wij dat doen met onze ogen. De Sovjet-geleerden die haar lange tijd onderzocht hebben en proeven met haar hebben genomen zijn tot de conclusie gekomen, dat haar vingers talrijke voor het licht gevoelige cellen hebben, net als het netvlies van onze ogen.

Vastgesteld is, dat Rosa elke gedrukte tekst kan lezen, wanneer zij met haar vingers er over heen glijdt, hoewel zij geblinddoekt is. Zij kan eveneens geblinddoekt op foto's de plaatsen aanwijzen waar mensen staan. Ook is Rosa in staat om enkel met haar vingers de kleur van diverse voorwerpen vast te stellen.

Tien lichtgevoelige cellen per vierkante millimeter van elke vingertop

ERST dachten de geleerden dat de vingers van Rosa zo gevoelig zijn, dat zij daarmee in staat is de met inkt gedrukte letters af te tasten en te voelen.

Wanneer dus de letters geproduceerd zouden kunnen worden op een volkomen glad oppervlak, dan zou Rosa met haar vingers geen verschil meer kunnen voelen tussen de plaatsen waar de letters wel en waar zij niet staan. Zij zou dan geblinddoekt niet meer in staat zijn met haar vingers te „lezen".

Geprojecteerde tekst

DE geleerden projecteerden voor dit experiment een gedrukte tekst op een glazen plaat. Rosa glijdt geblinddoekt met haar vingers over de volkomen gladde plaat en leest de tekst foutloos! Haar vingertoppen onderscheiden

dus duidelijk de lichte en donkere plekken op de plaat. Er is maar een conclusie mogelijk: Rosa's vingers reageren op het licht zoals onze ogen dat ook doen. Of met andere woorden: Rosa's vingers kunnen „zien".

Maar de Sovjet-geleerden zijn nog niet tevreden. Het zou kunnen zijn dat de vingers van de vrouw niet op het licht reageren, maar op de temperatuurverschillen. De door de projectie verlichte delen van de glasplaat zijn immers warmer dan de donkere plekken waar de letters verschijnen.

De proef met de geprojecteerde tekst wordt opnieuw genomen, waarbij twee verschillende filters voor de projector worden geplaatst. Eerst wordt de tekst geprojecteerd op de glazen plaat met een filter voor de lens van de projector die alle infra-rode (warme) stralen tegenhoudt. De tekst verschijnt op de glazen plaat, zichtbaar voor het gewone oog, terwijl er nu absoluut geen verschil meer is in de temperatuur van de lichte en donkere delen. Rosa kan net als daarvoor de tekst met haar vingers lezen.

Onzichtbaar

DAN wordt de andere filter voor de lens geplaatst. Deze houdt al het zichtbare licht tegen, maar laat de onzichtbare infra-rode stralen door.

Deze stralen produceren op de glazen plaat als 't ware een „warme" afbeelding van de gedrukte tekst, die voor het oog echter onzichtbaar is. Rosa's vingers kunnen ditmaal, net als het normale oog, de tekst licht lezen.

Opnieuw worden bevestiging dat de vingers van Rosa reageren op licht en niet op warmte.

De geleerden zijn er nu van overtuigd, dat zij te maken hebben met de aanwezigheid van lichtcellen in de vingertoppen van Rosa. Zij gaan verder experimenteren om de aard van deze lichtcellen vast te stellen. Wij kunnen met onze ogen scherp zien. Is dat ook mogelijk met de vingers van Rosa? Vragen zij zich af.

Onze ogen kunnen scherp zien omdat zij tien lichtgevoelige elementen bezitten. Is het ook zo met de vingers van Rosa of heeft elke vinger slechts een lichtgevoelig element?

Met behulp van speciale tekeningen — bestaande uit

lijnen en punten die op verschillende afstanden van elkaar staan — kunnen de geleerden vaststellen dat in elke vierkante millimeter van Rosa's vingertoppen 10 lichtgevoelige elementen zitten! Tien voor elke vierkante millimeter, dat is niet weinig.

Kleuren

HOE kan Rosa met haar vingers kleuren onderscheiden? Dat is één van de moeilijkste problemen, die de geleerden moeten oplossen. Het oog heeft drie soorten lichtgevoelige elementen. De ene soort reageert beter op donker-blauw dan de andere, de tweede weer beter op rood en de derde lenslotte

Het is iedereen bekend, dat de film in een bioscoop bestaat uit afzonderlijke beeldjes, die snel achter elkaar op het doek worden geprojecteerd.

De traagheid van het oog is er oorzaak van, dat wij de film toch niet zien als afzonderlijke beeldjes maar als een aaneengesloten bewegend beeld. Hetzelfde komt bij de televisie voor. Welnu, Rosa's vingers reageren net zo.

Nog een andere opmerkelijke gelijkens. Onze ogen zijn, zonder dat wij het merken, voortdurend in beweging. Zouden zij tot stilstand worden gebracht dan zouden wij ophouden te zien. Zo is het ook met Rosa's vingers. Zij moet deze bestid bewegen wil zij daarmee iets kunnen zien.

Zes maanden voor „verdrongen" was-directeur

Tot zes maanden gevangenisstraf met aftrek, waarvan drie maanden en 20 dagen voorwaardelijk, met drie jaar voorlop en ondertoezichtstelling, heeft de rechtbank in Dordrecht vrijdag de dertigjarige F. C. M. veroordeeld, directeur van een waszorg in Dordrecht. Deze man was met een van zijn werknemers resp. naar België, Frankrijk en Spanje gezakt.

Het tweetal had onvindbaar willen blijven en daarom had het op het strand in Hoek van Holland kleren neergelegd om de indruk te vestigen, dat zowel hij als zij bij het zwemmen waren verdrongen. De politie kwam er al gauw achter, dat dit niet zo was.

Toen M. en de twintigjarige Alblagerdange G. S., door gelidtebrek gedwongen, teruggekomen waren, werd hij gearresteerd wegens het onttrekken van het meisje aan het ouderlijk gezag en wegens het plegen van valsheid in de geschifte.

De ets tegen de man was geweest tien maanden met aftrek, waarvan twee maanden voorwaardelijk met drie jaar voorlop en ondertoecht-

Afschrift voor de leden van de vaste
Commissie voor de B.V.D.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN.

Bijlagen: 6

Onderwerp: M. Blind-Geiger

Aan de heer Mr. W. Koops
Commissie-Griffier bij de Tweede Kamer
der Staten-Generaal (vaste commissie voor
de Binnenlandse Veiligheidsdienst)
Binnenhof 1a.

VERTROUWELIJK

Afd. KABINET Nr. 53706

's-Gravenhage, 9 juni 1964.

Naar aanleiding van het mij in afschrift toegezonden schrijven van Mevrouw M. Blind-Geiger van 5 maart jl. doe ik hieronder volgen hetgeen het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst mij mededeelde:

De brief van Mevrouw Blind-Geiger van 5 maart j.l. wijkt af van hetgeen mij terzake is gerapporteerd.

Mevrouw Blind is op 21 juni 1963 even na 6 uur n.m. door een van mijn ambtenaren bij haar naam aangesproken op de door haar aangeduide plaats.

In tegenstelling tot wat Mevrouw Blind in de tweede alinea stelt heeft deze ambtenaar zich niet aan haar bekend gemaakt, aangezien zij hem niet naar zijn identiteit heeft gevraagd.

De ambtenaar bracht het onderhavige, als bijlage hierbij gevoegde, "Waarheid"-artikel over de rassenscheidingervaringen van Mevrouw Blind in Zuid-Afrika ter sprake, nadat zij hem spontaan had medegedeeld van haar werk in Felix Meritis op weg te zijn naar huis.

Toen de ambtenaar het "Waarheid"-artikel ter sprake bracht en meedeelde belangstelling te hebben voor haar reiservaringen in Zuid-Afrika, gaf Mevrouw Blind te kennen het bewuste artikel niet te hebben gelezen daar zij van mening was dat het voor haar geen nieuws zou bevatten.

Mevrouw Blind schrijft in de derde alinea dat de ambtenaar opmerkte dat haar zuster in Afrika "wel eens kwaad kon" met dit artikel.

Deze mogelijkheid is echter door Mevrouw Blind zelf gesteld in de loop van het met een zekere vertrouwelijkheid gevoerde gesprek.

Op een gegeven moment stelde zij de ambtenaar namelijk de vraag of hij het artikel gelezen had en of er misschien iets in had gestaan dat kwaad kon voor haar zwager en zuster in Zuid-Afrika.

Haar is ten antwoord gegeven dat haar bezorgdheid begrijpelijk was, gezien de in Zuid-Afrika gangbare mening over de rassenscheiding. Tevens is toen gewezen op de onbehoorlijke handelwijze van de redactie van "De Waarheid" die het propagandabelang liet prevaleren boven het familiebelang, namelijk door de reiservaringen toe te schrijven aan een Nederlandse huisvrouw op bezoek bij kennissen of familie in Zuid-Afrika, wetende of kunnende vermoeden dat de Zuid-Afrikaanse autoriteiten haar familieleden hiervoor aansprakelijk zouden kunnen stellen.

Mevrouw Blind was het met deze zienswijze eens en zij toonde zich duidelijk verontwaardigd over "wat die jongens daar bij de krant haar hadden gelapt".

Zij deelde in dit verband nog mede dat de redactie van het communistische weekblad "Uilenspiegel" van plan was haar ervaringen te publiceren doch dat zij daar nu een stokje voor zou steken.

Zij wilde dit geval verder bespreken, doch daar op dat moment de tijd ontbrak in verband met huishoudelijke plichten, werd een afspraak gemaakt voor woensdag 26-6-1963.

Hierbij merkt de ambtenaar op dat het gesprek met Mevrouw Blind heeft gehandeld over het "Waarheidartikel" en haar reiservaringen.

Het gestelde in de tweede helft van de derde alinea t.w. belangstelling voor haar werkzaamheden in Felix Meritis, het zich bekend maken als BVD-ambtenaar en het zinspelen op enig verband tussen het bovenstaande en het lang uitblijven van haar reispapieren wordt door de betrokken ambtenaar ontkend.

Ten aanzien van de laatste zinsnede van de vierde alinea wordt gerapporteerd dat bij deze ontmoeting van enig geldelijk aanbod geen sprake is geweest.

In de vijfde alinea zegt Mevrouw Blind dat zij op 26-6- vergeefs met haar man op de ontmoetingsplaats is geweest.

Dezerzijds is op 26-6 geconstateerd dat de heer Blind zich in de omgeving van de ontmoetingsplaats ophield doch Mevrouw Blind is op de afgesproken tijd niet verschenen.

Twee dagen later, en niet zoals Mevrouw Blind stelt, twee weken later, heeft dezelfde ambtenaar haar wederom op straat aangesproken, inderdaad op het Kadijksplein, doch zij weerde een gesprek af met de woorden: "Nee, ik kom niet, mijn man wil het niet."

Beide ontmoetingen werden geobserveerd door een volgploeg van de Dienst, wier verslag wat de uiterlijke waarneming betreft geheel strookt met hetgeen de contactambtenaar rapporteerde.

Ik moge Uwe Excellentie er nog op wijzen, dat de betrokken ambtenaar ten stelligste ontkent enige belangstelling voor Felix Meritis te hebben getoond. De brief van Mevrouw Blind levert weinig gronden voor de beschuldiging die door de heer Bakker in de Kamer werd uitgesproken. Het gehouden interne onderzoek heeft ook niets aan het licht gebracht dat die beschuldiging zou rechtvaardigen.

Ik zou er geen bezwaar tegen hebben, dat de Kamercommissie, die Mevrouw Blind voor een onderhoud uitnodigde, de betrokken contactambtenaar zou horen.

Ik moge u verzoeken de Voorzitter en de leden der vaste Commissie voor de B.V.D. overeenkomstig het bovenstaande in te lichten.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

w.g.E.Toxopeus.

's-Gravenhage, 2 juli 1964.

Aan mevrouw H. Blind,
Gr.Kattenburgerstr.104***
AMSTERDAM.

Ten verfolge van het schrijven van de heer Vondeling
d.d.6 februari 1964 - waarop U antwoorde bij brief van
5 maart 1964, waarvan ik de ontvangst bij dese gaarne bevestig -
heb ik de eer U namens de vaste Commissie van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal voor de B.V.B. mede te delen, dat het de
Commissie, zeer tot haar leedwesen en anders dan in haar
bedoeling lag, niet mogelijk zal zijn U nog vóór het a.s.
sommerreses van de Kamer te ontvangen voor de in het uitnucht
gestelde "hearing". Mij is verzoekt U uitdrukkelijk te verzekeren,
dat dit uitstel geen afstel betekent en dat de Commissie hoopt
de "hearing" zo speedig mogelijk na ommekomst van het sommerreses
van de Kamer te kunnen doen plaatsvinden.

De griffier der Commissie van,

(Mr. W. Koops)

In afschrift toegesonden
aan de heer Bakker

's-Gravenhage, 8 juli 1964.

Aan de leden van de vaste Commissie
voor de Binnenlandse Veiligheids-
dienst.

Hierbij heb ik de eer U Hoogedelgestrenge mede te delen, dat aan mevrouw Blind bericht is dat zij door omstandigheden, welke de commissie op zich zelf betreurt, eerst ná het zomerreces door de commissie in gehoor zal kunnen worden ontvangen.

Voorts deel ik u bij deze mede, dat de heer Vondeling op 7 juli j.l. als woordvoeders van het bestuur van het Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers de heren In 't Veld, Prof. Wertheim en Prof. Albeda heeft ontvangen; de bespreking heeft ertoe geleid dat de heer Vondeling thans meent te kunnen verwachten dat aan de commissie een aantal concrete gevallen zal worden voorgelegd.

De Griffier der commissie voornoemd,

(Mr. W. Koops).

Handwritten signature

Verhoor mevrouw Blin, afgenomen door
de V.C. BVD, dd 28 oktober 1964

28 okt. 64

"hearing" Blind.

Cie compleet.

Voor: leest mev. Blind's brief van.
Mina. He 2 jaar geleden dat ik in 2A
was. Waar reisverloop van gemaakt,
dan een redacteur v/d waarheid paper.
heeft er later van afgezien, dat ook
van Uylenspiegel

Men spreekt met me aan h' mijn naam.
Ik: "Met wie heb ik de eer?" gaf toe
geen antwoord.

Reis van h' brief van Verward
had die h' moest beantwoorden.

Uw zuster kan daar kusaad mee
bij reizikal die brief niet be-
antwoorden, maar vertelt u me
eens wat van Felix Meritis.
Toe zei h' ik ben van de BVD

F

(3)

naar Aft. Moest. ~~lyg~~
kuster is al 10 jaar daar.
Wol 3' noch in's swaer is Communist.
We hebben het vertrek
van uw kuster een jaar op
klein

○ kunnen houden, want we wist
dat ze naam met u was en
U leest de waarheid en ~~weet~~
~~lyde~~ komt regelmatig ~~lyde~~ het
CPN kanton.

○ bouw ad chantage
naar politie papier?

B: dat is toch handje klap?

Peitsemex en "R'danse" overal
het artikel. U bent toch
A'danse?

426648721
B: weet ik ook niet. misschien

Om mij te sparen. Eigenlyk
stom. Was helemaal niet nodig
gewest.

Goorn bleef te een moment
gehoofd, dat nu rustig
- er last mee zou krijgen.

André hier ik heb een ~~moment~~
gedacht: ~~leffig~~ ik erg bevleed

maar ik was er niet van
dat onder de indruk

dat ik op de afspraak ja
toch

• Sei was, omdat ik wel eens
wat van hem wou weten.

Blind. Zou parantie willen
- hebben, dat ik niet weer

zo lang zal moeten wachten
als ik weer wil.

Kostenverzekering?

Goorn het zal ~~de~~ de bed
Z.A.

heen, want
leest heeft de vorige keer
ook al zo vreselijk laag gedrukt.
Eg die man nu, dat zij daar

(5)

het hadden k

U kunt boeken wat u
wilt, maar u loopt niet
te hopen dat u er ooit nog
eens komt, als u niet mee werkt.

Broekhuis en Kempers.

ook roijnt men. Blind
gehond. In dit geval, waar
publiciteits het woord
"Chentaps" gevallen is,
gemeend heijp te moet
eigen.

Mr ik had verwacht om
 - meiterend gesprek met
 haar te hebben. 2 maanden
 geweest. Toen tevergeefs
 ik wist, laat ze
 naar huis ging, naast aan
 fietsend contact pleget.

Vertelt verder of
 zij heeft ^{belemmerd} niet gerraad, wie zij was
 hoe ik haar kende, waar ik vandaan kwam.
 Toen zei zij: "Kan het kwada."

Ik heb dat niet puffed, ^{zijn met}
 zou ook in tijd geweest ^{tegen de tijd}

Hebt u artikel gelezen?

Ik zie: waarom zetten te de
 er her in van de R'daonse heis -
 vrouw? Ze gaf op de jongens van
 de kant of dat ze het artikel
 20 plaatst was.

Ze heeft zelf het adres
genoemd waar ik haar kon spreken.

Stations koffie huis. Ze was
er niet, maar man liep wel
de buurt op te rond. Ik heb
open auto gezien. Blijft er

Ze her een kwartier postaan.
Ze ben 3 a 4 x vlak langs

hem gelopen.

Waar R. zegt, dat U meinspuit
Bleek naar situatie in Felix.

U zei zelf: ik bezorg geen bron-
ten, maar ik werk bij Felix.

Waar U hebt niets niet gepreid,
daar kunt u wel eens last
mee krijgen.

Amersfoort. Beslist niet, maar Om van
- len, gepreid info te krijgen moet men

een goede vertrouwensband) (5)
hebb.

ook. En als ik er nu nog bijsta had
"Je kunt er nog wat bij vertellen"

Amw. heen. Ik had alleen oprecht

voor een omt. perspectief.
Ik heeft zich vol. fel

o. verzet tegen het artikel, tot
het haar verteld werd. Omdat
ze herkenbaar was, en vanwege
de onzekerheid dat er 2 referenties
op de openbare weg rond zijn
doorgeschoten. Toen G. Babber

o. gevraagd, die beloofde te
camoufleren en negeer verhoor
te corrigeren.

zijn oprecht zijn dacht
~~te denken~~, na die misie
is met haar helemaal met
communistiche achtergrond,
dat er wat schijn iets voor ons
in zat.

krijgers. Bevestigt dit.
feldaanbiedinge best
meer niet bij. Trouwens
feldaanbiedinge verze-
len schriftelijke waaktijnt
en dier is aan Kroekh. novit
verstekt.

Comit. // zou ook ptepa heb-
dat de lange duur

~~He~~ Nijm is novit te spreke
phomen. van lange duur
was mij niets bekend.

krijgers meent inderdaad dat
Nijm aenroepen de BVD met
meer passeren. sekept ten
emigratie terugloop. Tot twee
deede we het te versoch Ode den
Joc. Lak.

knijpers wij hebben ook nooit
hartaan aan

Wij zijn op de hele zaak
gekomen, door de tante van
die zij heeft de partij erover gemaakt
heeft.

• Wom wat voor belasting van
Bakker er is hebben gelast,
deze zaak aan ons voor te

leggen? (Wegen chauffeur P. de groot
pewer)

• Mr. Ferrit was nogal boos
maar er moest over gepraat
te worden, want het moest op
een geschikt moment uit-
gesproken worden

knijpers. Er was haar veel
aan gelegen, in deze zaak ^{te} flucht
er te maken, want ze werd zo

„L'opmerking in de
partij „suspect.“

Br. Z heeft bevestigd niet-
geraad, met wie het is
de een, want dan had
ie ~~het niet~~ zijn functie
niet verkregen.

Z is aanwezig in de
kantine, maar haar man
is actief in de afdeling A'dom.

Br. vertrekt. Kumpers blijft.
Vondeling. Gesteld dat het
gegeven spoor was in la men. Blinde,
Z met wel enige pressie, en
dat je voorloze persectie?
Antw. Inten veel over gesproken.

Op casuïstisch. Je kunt
hij willen geen chantage
dat is ook verboden.

Bovendien ook reden van.

De aanloopyaren wel eens geleen,

- o Maar slechte ervaringen met,
Op de lange duur, bleef
loont de sonde dus niet.

Het artikel uit-ge-zaak halen is
Op zichzelf een zekere vorm van

Psychische
druk

meen dat is welk

komt gevallen bij deze ideëelheid
breukt gebrek van mak, maar
zeer voorzichtig.

Word zelf het verhoor meer.

Bl. met zo erg onverschillig-

twendig zelf mensocht. Om ver-

schillende velen overblijft dat
Pz. waarden speelt

13
Maar als we nu eens
een echte Nederlandse ^{h.c.} spier
te maken zou het wel mogelijk.

Zou koekje van eigen deeg
krijgen.

Maan is zaak - Blind was
het belang daarvan te kennen.

Van: Blind moet van ons

len antwoord hebben -

het concept ~~moet~~ zal
u onder toezicht

kopers zal nagaan, of ze

moedigheid Old BVD

te dichten heeft van

eventuele menige

W. J. van der Meer, althans
of BVD saamte enige benoemings heeft.

(14)
bonden)

heit ges, aander

er is een andere let

0
th 2 of 3 punt

Waar hier velen per
veeder bezijs is te leveren,

0
^{waer}
~~heit~~-de die ~~oth~~ wit

Van chantage en feld-
aanbieding en het heest
evenwel

Alte kostes en, andere
in besten opge.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

B. V. D.

Aan de HoogEdelGestrenge Heer
Mr. W. Koops
Griffier bij de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 1a
's-G R A V E N H A G E

Bijlage(n): --

Uw brief van: --

Nr 761.567

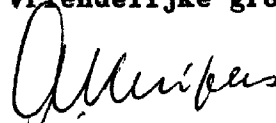
Afdeling
BureauOnderwerp: **Mondelinge vraag
Kamercommissie.**'s-Gravenhage, 30 oktober 1964.
Stadhoudersplantsoen 25VERTROUWELIJK

Geachte Heer Koops,

De Zuidafrikaanse regering vraagt alleen inlichtingen over adspirant-emigranten en over in Zuid-Afrika wonende Nederlanders, die voor kwetsbare overheidsfuncties in aanmerking komen. Er vindt dus geen navraag plaats naar bezoekers.

Omtrent Mevrouw Blind werden dan ook ter gelegenheid van haar vorig bezoek geen inlichtingen gevraagd, en het is evenmin te verwachten dat dit bij een toekomstig bezoek zal gebeuren.

Met vriendelijke groeten,

~~Drs. A. Kuipers~~VERTROUWELIJK

*in
de
Cij*

*De heer Kuipers
heeft telefonisch
1/11/64 de vraag
medegedeeld,
er geen bezwaar
tegen te hebben
dat dit aan
betreffende bericht wordt.*

JK

Verhoorverslag

CONCEPT.

Aan de heer Bakker.

Geachte Heellega,

Hierbij zend ik u afschrift van mijn schrijven van heden aan mevrouw Blind.

Ter uwer verdere informatie diene, dat de commissie, terstond na mevrouw Blind gehoord te hebben, de B.V.D.-ambtenaar in kwestie heeft ondervraagd.

Zoals u zich zult herinneren, kwam het relaas van mevrouw Blind hierop neer, dat deze ambtenaar haar onderdrukt zou hebben gezet - door te dreigen met het ongenoegen van de Zuidafrikaanse regering dat haar zuster zich op de hals zou kunnen halen en met moeilijkheden voor haarzelf als ze ooit nog eens naar Zuid-Afrika zou willen reizen en daarvoor een visum zou aanvragen - en haar voorts geld hebben aangeboden; dat alles ten einde haar te bewegen, inlichtingen te verschaffen over wat er in "Felix Meritis" omgaat. De ambtenaar in kwestie heeft dit alles met de grootste stelligheid ontkend.

Voor de commissie was de moeilijkheid dat het hier de inhoud betreft van een gesprek tussen twee personen, waarbij verder geen getuigen aanwezig zijn geweest. De leden der commissie konden dus slechts ^{oordeelen} ~~voorstellen~~ naar eigen inzicht, wie van de twee partijen nu de waarheid had gesproken.

"Ik kan u ten dezen aanzien slechts berichten, dat de commissie eenstemmig tot de conclusie is gekomen, ^{dat voor hem} ~~dat hij geen aanleiding heeft kunnen vinden de waarheid van de verklaring van de B.V.D. ambtenaar in twijfel te trekken. De commissie is derhalve van gevoelen, dat in het geval van mevrouw Blind ^{een poging} ~~een~~ poging van de zijde van de B.V.D. tot "chantage en/of omkoperij" ~~is~~ ondernomen.~~

Met collegiale groeten,

Dr. A. Vondeling,

voorzitter der commissie.

len toedoen van de dienst

niet weet is komen vast te staan, dat

Vertrouwelijk

CONCEPT

Aan Mevr. Blind.

Geachte Mevrouw **B**lind,

Aan het slot van de "hearing" op 28 oktober j.l. van de vaste Commissie voor de B.V.D. stelde ik u de vraag, of u een bepaald verzoek naar voren wenste te brengen, waarop uw antwoord luidde, dat u graag zou zien dat in de toekomst aan eventuele plannen van u en uw echtgenoot, om uw zuster in Zuid-Afrika opnieuw te bezoeken, geen hinderpalen in de weg gelegd zouden worden.

Ik kan u thans mededelen, dat ter gelegenheid van uw vorige bezoek aan Zuid-Afrika geen inlichtingen door de B.V.D. aan de Zuidafrikaanse regeling verstrekt zijn en dat het evenmin te verwachten is, dat dit bij een toekomstige reis het geval zal zijn.

Ik maak van deze gelegenheid tenslotte nog graag gebruik om u mee te delen, dat de reiskosten, die u in verband met de "hearing" hebt moeten maken, u vergoed ^{kunnen} ~~zullen~~ worden. Daartoe heeft u slechts bijgaand formulier in te vullen en te ondertekenen, en het in de eveneens ingesloten enveloppe naar ^{de} griffie der Kamer ~~op~~ te zenden.

J. Frankard
Hoogachtend,

(Dr. A. Vondeling), voorzitter der commissie.

STATEN-GENERAAL
TWEEDE KAMER

Afschrift bestemd voor de leden van de
vaste Commissie voor de B.V.D.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

B.V.D.

VERTROUWELIJK

Aan de HoogEdelGestrenge Heer
Mr.W.Koops
Griffier bij de Tweede Kamer der
Staten-Generaal,
's-Gravenhage.

Onderwerp: Mondelinge vraag
Kamercommissie.

's-Gravenhage, 30 oktober 1964.

Geachte Heer Koops,

De Zuidafrikaanse regering vraagt alleen inlichtingen over adspirant emigranten en over in Zuid-Afrika wonende Nederlanders, die voor kwetsbare overheidsfuncties in aanmerking komen. Er vindt dus geen navraag plaats naar bezoekers.')

Omtrent Mevrouw Blind werden dan ook ter gelegenheid van haar vorig bezoek geen inlichtingen gevraagd, en het is evenmin te verwachten dat dit bij een toekomstig bezoek zal gebeuren.

Met vriendelijke groeten,
w.g.A.Kuipers

(Drs.A.Kuipers).

VERTROUWELIJK

- 1) De heer Kuipers heeft telefonisch 4-11-'64 desgevraagd medegedeeld, er geen bezwaar tegen te hebben dat dit aan betrokkene bericht wordt.

W.K.

's-Gravenhage, 4 november 1964.

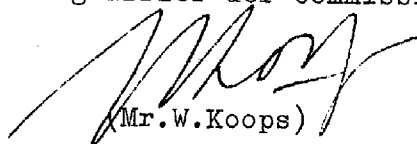
Aan de leden van de vaste Commissie
voor de B.V.D.

VERTROUWELIJK

Hierbij heb ik de eer U HoogEdelGestrenge concept te doen toekomen van een brief aan Mevrouw Blind en een brief aan het lid der Kamer de heer Bakker.

Indien dinsdag 10 november a.s. te 13 uur geen bericht van U ter griffie is ontvangen, zal dezerzijds worden aangenomen, dat U zich met deze concepten hebt verenigd.

De griffier der Commissie vnd.,

(Mr. W. Koops)

VERTROUWELIJK

CONCEPT.

Aan Mevrouw Blind.

Geachte Mevrouw Blind,

Aan het slot van de "hearing" op 28 oktober j.l. van de vaste Commissie voor de B.V.D. stelde ik u de vraag, of u een bepaald verzoek naar voren wenste te brengen, waarop uw antwoord luidde, dat u graag zou zien dat in de toekomst aan eventuele plannen van u en uw echtgenoot, om uw zuster in Zuid-Afrika opnieuw te bezoeken, geen hinderpalen in de weg gelegd zouden worden.

Ik kan u thans mededelen, dat ter gelegenheid van uw vorig bezoek aan Zuid-Afrika geen inlichtingen door de B.V.D. aan de Zuidafrikaanse regering verstrekt zijn en dat het evenmin te verwachten is, dat dit bij een toekomstige reis het geval zal zijn.

Ik maak van deze gelegenheid tenslotte nog graag gebruik om u mee te delen, dat de reiskosten, die u in verband met de "hearing" hebt moeten maken, u vergoed kunnen worden. Daartoe behoeft u slechts bijgaand formulier in te vullen en te ondertekenen, en het in de eveneens ingesloten gefrankeerde enveloppe naar de griffie der Kamer te zenden.

Hoogachtend,

(Dr. A. Vondeling), voorzitter der
commissie.

VERTROUWELIJK

CONCEPT

Aan de heer Bakker.

Geachte Collega,

Hierbij zend ik u afschrift van mijn schrijven van heden aan mevrouw Blind.

Ter uwer verdere informatie diene, dat de commissie, terstond na mevrouw Blind gehoord te hebben, de B.V.D.-ambtenaar in kwestie heeft ondervraagd.

Zoals u zich zult herinneren, kwam het relaas van mevrouw Blind hierop neer, dat deze ambtenaar haar onder druk zou hebben gezet-door te dreigen met het ongenoegen van de Zuidafrikaanse regering dat haar zuster zich door toedoen van de dienst op de hals zou kunnen halen en met moeilijkheden voor haarzelf als ^{ze} ooit nog eens naar Zuid-Afrika zou willen reizen en daarvoor een visum zou aanvragen - en haar voorts geld zou hebben aangeboden; dit alles ten einde haar te bewegen, inlichtingen te verschaffen over wat er in "Felix Meritis" omgaat. De ambtenaar in kwestie heeft dit alles met de grootste stelligheid ontkend.

Voor de commissie was de moeilijkheid dat het hier de inhoud betreft van een gesprek tussen twee personen, waarbij verder geen getuigen aanwezig zijn geweest. De leden der commissie konden dus slechts oordelen naar eigen inzicht, wie van de twee partijen nu de waarheid had gesproken.

Ik kan u ten dezen aanzien slechts berichten, dat de commissie eenstemmig tot de conclusie is gekomen, dat voor haar niet is komen vast te staan, dat in het geval van mevrouw Blind enigerlei poging van de zijde van de B.V.D. tot "chantage en/of omkoperij" is ondernomen.

Met collegiale groeten,

(Dr.A.Vondeling)

Voorzitter der Commissie.

DIENST

Tweede Kamer der Staten-Generaal

BRIEVEN MET GELD
STEDS LATEN
AANTEKENEN

GRAVENTAGE
7 11 18
1964

z. o. v. de Tweede Kamer
Geadresseerde woont niet *St. Aart 4111*
Nader adres onbekend
Datum

FEB. 1964

Mariusz Blind
Katkenburgerstr. 4 111
Kennel
Amsterdam

1
46

De Griffier van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

021576*-207

25 nov '64 *W. G.*

's-Gravenhage,

Mevrouw M. Blind-Geiger
Grote Kattenburgerstr. 98 hs.
AMSTERDAM.

Geachte Mevrouw Blind,

Aan het slot van de "hearing" op 28 oktober j.l. van de vaste Commissie voor de B.V.B. stelde ik u de vraag, of u een bepaald verzoek naar voren wenste te brengen, waarop uw antwoord luidde, dat u graag zou zien dat in de toekomst aan eventuele plannen van u en uw echtgenoot, en uw zuster in Zuid-Afrika opnieuw te bezoeken, geen hindernissen in de weg gelegd zouden worden.

Ik kan u thans mededelen, dat ter gelegenheid van uw vorig bezoek aan Zuid-Afrika geen inlichtingen door de B.V.B. aan de Zuidafrikaanse regering verstrekt zijn en dat het evenmin te verwachten is, dat dit bij een toekomstige reis het geval zal zijn.

Ik maak van deze gelegenheid tenslotte nog graag gebruik om u mee te delen, dat de reiskosten, die u in verband met de "hearing" hebt moeten maken, u vergoed kunnen worden. Daartoe behoeft u slechts bijgaand formulier in te vullen en te ondertekenen en het in de eveneens ingesloten gefrankeerde enveloppe naar de griffie der Kamer te zenden.

Hoogachtend ,

(Dr. A. Vondeling)

Voorzitter der Commissie.

W. G.

Amsterdam,

Aan de Comptabele van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal,

Binnenhof 1a,

's-GRAVENHAGE.

Ik verzzoek U mij de reiskosten ad f , welke
ik in verband met de "hearing" van de vaste Commissie voor
de B.V.D. uit de Tweede Kamer maakte, te doen toekomen

per postwissel	X)
per postrekening nr	X)
via bankinstelling	X)

.....
(Handtekening)

Mevr. M. Blind-Geiger
Grote Kattenburgerstraat 98^h
AMSTERDAM.

*) Doorhalen wat niet van toepassing
is en eventueel invullen.

's-Gravenhage, 25-11'64

Aan de heer Bakker.

Geachte Collega,

Hierbij zend ik u afschrift van mijn schrijven van heden aan mevrouw Blind.

Ter uwer verdere informatie diene, dat de commissie, terstond na mevrouw Blind gehoord te hebben, de B.V.D.-ambtenaar in kwestie heeft ondervraagd.

Zoals u zich zult herinneren, kwam het relaas van mevrouw Blind hierop neer, dat deze ambtenaar haar onder druk zou hebben gezet - door te dreigen met het ongeneegen van de Zuidafrikaanse regering dat haar suster zich door toedoen van de dienst op de hals zou kunnen halen en met moeilijkheden voor haarzelf als ze ooit nog eens naar Zuid-Afrika zou willen reizen en daarvoor een visum zou aanvragen - en haar woorts geld zou hebben aangeboden; dit alles ten einde haar te bewegen, inlichtingen te verschaffen over wat er in "Felix Meritis" omgaat. De ambtenaar in kwestie heeft dit alles met de grootste stelligheid ontkend.

Voor de commissie was de moeilijkheid dat het hier de inhoud betreft van een gesprek tussen twee personen, waarbij verder geen getuigen aanwezig zijn geweest. De leden der commissie konden dus slechts oordelen naar eigen inzicht, wie van de twee partijen nu de waarheid had gesproken.

Ik kan u ten dezen aanzien slechts berichten, dat de commissie eenstemmig tot de conclusie is gekomen, dat voor haar niet is komen vast te staan, dat in het geval van mevrouw Blind enigzins poging van de zijde van de B.V.D. tot "chantage en/of omkoperij is onder-
nomen.

Met collegiale groeten,

(Dr. A. Vondeling)

Voorsitter der Commissie.

92848

's-Gravenhage, 25 november 1964.

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken.

Hierbij heb ik de eer, Uwe Excellentie afschriften te doen
toekomen van de brieven dd. 25 november 1964 van de Voorzitter
van de vaste Commissie voor de B.V.D. aan mevrouw Blind en
het lid der Kamer, de heer Bakker.

De griffier der Commissie vnd.,

(Mr. W. Koops)